

Hallo, met Thomas Rausa spreekt u, van Rausa en Rausa Makelaardij BV. Dag, meneer Van Zeggelen, ik ben de geldwolf, makelaar in krotten. Ik had ook makelaar in koffie kunnen zijn als dat net zoveel had opgeleverd als de verkoop van huizen. En dat doet het, zoals u weet, niet. Bovendien ben ik allergisch voor de geur van gebrande koffiebonen. Maar dit terzijde. Nee, meneer, nu even serieus....Natuurlijk ben ik geen geldwolf en we verkopen al helemaal geen krotten. Da's een geintje, begrijpt u wel? De prijzen van onze panden schommelen meestal tussen de drie en zes ton, enkele uitschieters naar boven daargelaten. Voor het grootste deel richten wij ons met ons huizensegment op de regio Sassenheim, Lisse, Wassenaar en Noordwijk. U woon in Noordwijk, zegt u? Nou, dan heeft u vast wel eens vanuit uw auto ons bord in een tuin zien staan of ons affiche achter een raam zien hangen? Nee nooit? Misschien rijdt u dan wel te hard in de bebouwde kom, ha, ha. Ja, meneer ik hou van een grapje op zijn tijd. Wat voor auto heeft u als ik vragen mag? Een Volop Station, aha. Welke kleur? Metallic groen, da's mooi. Wat voor auto ik heb? Een zilvergrijze Porsche. We behoren tot de categorie snelle jongens, dus moeten we ons daar ook naar gedragen, zo zeg ik maar altijd. Mijn broer is wat bescheidener, die rijdt in een keurige Ford Omega. U woont dus in Noordwijk. Momenteel staan daar aardig wat huizen te koop. Maar wat wil je: in een paar minuten zit je met je billen in het zand naar de pracht van een ondergaande zon te staren.....moet het inderdaad wel mooi weer zijn....een glaasje Rosé in de hand en je vrouw in bikini naast je. Ach, neem me niet kwalijk: u bent gescheiden. Wel een vriendin, veronderstel ik? Nee, u heeft gelijk: dat gaat mij niks aan. Tja, u wilt verhuizen vanwege een te hoge hypotheek. U kunt het niet meer in uw eentje opbrengen. Een bekend liedje. Nou, dan verkoopt u toch gewoon de Volvo Station, ha, ha?...O, neem me niet kwalijk, ik wist niet dat u uw boot al had verkocht. Nee, sorry...ik wist niet dat het allemaal zo gevoelig lag. Maar nu even ter zake. Waar woont u? O, dat is helemaal geen verkeerde buurt. Dat vindt u ook, desondanks moet u noodgedwongen weg. En nu dacht u ons te bellen om te vragen of we eens willen komen kijken. U woont in een rijtjeshuis, zegt u? Zes kamers, drie verdiepingen. Welke vraagprijs had u zelf in gedacht? Vier ton!! Euro's bedoelt u? Meneer, u heeft toch wel begrepen dat de recessie is begonnen? Hoeveel haast heeft u om uit dit huis te vertrekken? Als u wilt dat wij het voor u verkopen, zult u toch in prijs moeten zakken, anders staat dat huis over een jaar nog te koop. Nee, natuurlijk verkopen wij het niet voor een prikkie, wees u niet bang. Wat dacht u van onze courtage: wij willen ook geld verdienen. Maar viert ton is echt teveel voor een rijtjeshuis. Twee jaar geleden, meneer, konden we een huis als de uwe nog lachend voor die prijs verkopen. Maar u heeft ook wel kunnen zien dat er veel te koop staat momenteel, de concurrentie is groot: de kopers hebben het voor 't uitzoeken, zij hebben meer geduld dan de verkopers. Wat zegt u? U heeft er destijds ook vier ton voor neergeteld? Maar meneer, dat was nog tijdens Paars, dat kabinet waar iedereen zo de schurft aan had, weet u nog? Ten tijde van het kabinet Kok toen de economie nog hoogtij vierde, ik kan het nu makkelijk zeggen, werden er belachelijke prijzen voor pandjes gevraagd. Het was wat een gek er voor gaf. Nou, het leek wel alsof half Nederland gek was, want men legde zo een miljoen op tafel voor een huis wat niet meer dan de helft waard was. Ons hoorde je niet klagen, de ene fles Champagne na de andere werd op ons kantoor ontkurkt: u kunt de putjes in het plafond nog zien. Ook gemeentes sloegen grif een slaatje uit deze idioterie en bouwden de meest luxueuze huizen. Er waren wel protesten vanuit de sociale hoek, die er op hamerden dat er naast de dure huizen ook betaalbare woningen voor jonge gezinnen, alleenstaanden en jongeren moesten komen. De wethouders trok, men zich er weinig van aan, maar ik denk dat bestuurders van toen zo meteen nog lelijk op hun neus zullen kijken want al de peperdure woningen die nog in aanbouw zijn zullen niet meer als warme broodjes over de toonbank gaan. Sterker nog: het zou mij niet verbazen als een deel ervan de komende jaren leeg blijft staan, Krankzinnig en schrijnend natuurlijk als je bedenkt dat vele jongen mensen maar dolgraag in een goedkoop huisje zouden willen trekken. Dat een geldwolf als ik een lans sta te breken voor de minderbedeelden; wie had dat ooit verwacht?
...eh, meneer Jansen, ben u er nog? Ik kom binnenkort even bij u kijken....